

પુણ્ય અને પાપ : એક સમીક્ષા

[૧૮]

[તા. ૫૫-૩-૪૭ના પ્રભુદ્વ જૈનમાં પ્રસિદ્ધ વ્યોલ સંઘત ડૉ. મજલાલ મેધાલુના દેખ ‘પાપની આત્મકથા’ ઉપરની નોંધ.]

આપા લેખનો ઓશ વિવેક અને સમત્વબૃદ્ધિ જગ્યાત કરવાનો છે. દાખિલિંદુ તદ્દન ચોખ્યું અને પરિમાર્જિત છે. એ દાખિલિંદુની પુષ્ટિ અને સિદ્ધિ અર્થે તેમણે પાપના મુખ્યાં ભૂતકાળ વર્ણાવ્યો છે. આ વર્ણાનમાં ડૉ. મેધાલુને આધુનિક સમાજશાસ્ત્ર, આચીન-વૈહિક તેમ જ જૈન આદિ પૌરાણિક કલપનાઓ કે માન્યતાઓ, રાજ્યતંત્રશાસ્ત્ર અને શાસનપદ્ધતિનો વિડાસ, વણુંબ્યવસ્થાનો ધરિહાસ, વૈસાનિક પ્રગતિ અને ધાર્મિક અંધારણેણાળું સાહિત્ય વગેરે અનેક વિષયોનું કરાયેલ આકલન કણામય રીતે પૂર્વભૂમિકા-રૂપે ચિત્રિત કર્યું છે. એમાં અત્યુક્તિ જેવું કર્યું છે જ નહિ. બાંધુ ઉદાવદાર અને લક્ષ્યસાધક જોમ એમના લખાણમાં દીસે છે. ડાઈ અત્યારનો ઔતિહાસિક ધર્મને તો એમનાં બધાં વિધાનો અને વાક્યોને અવતરણેણા શાધી શાધીને ટેકની શકે. આવું બહુન્યાંપી લખાણું લાંબા કાળના વિસ્તૃત વાચન અને સુધ્યમ મનનતું જ પરિણામ છે.

પ્રસ્તુત લેખમાં માનવજીવનગત જરૂરતા, જલિલતા અને તેમાંથી ઉદ્ભવતી સમર્યાઓના ઉકેલ તરફ તેમણે કણામય રીતે આંગણી શાધી છે. એટલું ખરું કે પુણ્ય, પાપ અને ધર્મની વ્યાખ્યાઓ સથૂળ ભૂમિકામાં અમુક હોય છે, જ્યારે સુધ્યમ ભૂમિકામાં તેમની તાત્ત્વિક વ્યાખ્યાઓ બીજી જ હોય છે; એટલે હુંમેશાં સથૂળ ભૂમિકા ઉપર ડાલા રહેલાઓનો તાત્ત્વિકદર્શી લેખદની સામે પહોંચાના જ.

પુણ્ય-પાપ વિષે બહલાતી ધારણાઓનો એક રમ્ભળ દાખલો ટાંકવાનો લેલ થઈ આવે છે. ઐસો અને સ્વી પુણ્યનાં ઇણ લેખાય છે. વધારે પૈસો હોય તે વધારે પુણ્યવાન, એ માન્યતા આજે પણું છે જ. એ પણું મનાં જ વધારે સ્ત્રીવાળો મોટો ભાગ્યશાળી. આ માન્યતા માત્ર કથાઓમાં જ નહોતી, છવનમાં પણું કામ કરતી. ચક્કવર્તી અને વાસુદેવની શહેર વસાવાય

એટલી મેડી પત્નીસંખ્યા પુણ્યની દ્વીપના આધારે જ સમર્થન પામી છે, અને બીજી રીતે આજ લગી પોષાતી પણ આવી છે. પુણ્યના ફળ તરીકે નારીપરિવાર લેખાય, તો એ જ દ્વીપથી એમ પણ કેમ ન કલપવું જોઈએ હે વધારે પુણ્યશાળી નારી તે જ હોઈ શકે કે જેણે ધર્માથી વધારે પતિએ કેમે કે એકસાથે ધરાવા હોય ? સામાન્ય નારી કરતાં પાંચ પતિવાળી દ્રૌપદી, ઉપરની દ્વીપ પ્રમાણે, વધારે પુણ્યશાળી ગણ્ણાવી જોઈએ. પણ અહીં જ પુણ્યની વ્યાખ્યા લોકા જુદી કરે છે. એ એ વાતનું સૂચન છે કે જે કાળે જે સમાજમાં જે વસ્તુ પ્રતિષ્ઠા પામતો હોય તે કાળે તે સમાજમાં તે જ વસ્તુ સાધારણ લોકા પુણ્યનું ફળ માની લે છે. વ્યાવહારિક અને તાત્ત્વિક ધર્મ-અધર્મનો ભેદ જેટલા અંશો વધારે રૂપદ્ધ સમજય તેટલા અંશો લોકમાનસનો વિકાસ છે, એમ સમજવું જોઈએ. ભાઈ મેધાણીનું લખાણું આવે વિકાસ સાધવાની દર્શિએ લખાયું છે.

—પ્રભુજીન, ૧૫-૩-૪૭